

قیام امام حسین (ع) قیام علیه نفاق بود

اگر حکومت ها و دولت ها و حکمرانی آنها دست خود را از دست انبیا الهی و ائمه جدا کند سر از طاغوت در می آورد.

اگر حکومت ها و دولت ها و حکمرانی آنها دست خود را از دست انبیا الهی و ائمه جدا کند سر از طاغوت در می آورد.

به گزارش خبرنگار مهر، ماه محرم، ماه پیروزی خون بر شمشیر واقع ای بزرگ را در دل خود دارد که نقطه عطف مبارزه با ظلم و کج روی ها است، قیامی که شکل گرفته توسط امام حسین (ع) نقطه عطفی را در تاریخ اسلام و حتی جهان رقم زد و منشأ انقلاب های بزرگی در جهان شد که به تاسی از عاشورا شکل گرفتند.

زنده ماندن عاشورا پس از قرن ها از این اتفاق نشان دهنده عمق مبارزه و اثرگذاری این حرکت بزرگ آنهم به واسطه تعداد اندکی از نفرات است. امام حسین با ۷۲ تن از یارانش چنان حماسه ای را رقم زد که به گفته خود ایشان نجات دهنده اسلام و مانع انحراف از خط اصلی بود. مسئله حکمرانی قیام عاشورا علیه حاکمیت یزید و امویان موضوعی است که حجت الاسلام نجف لک زایی رئیس پژوهشگاه علوم و فرهنگی اسلامی در سلسله مباحثی به آن پرداخته است که در طول دهه محرم منتشر خواهد شد. بخش اول این سخنان در ادامه آمده است.

عاشورا فراتر از یک حرکت دینی و اسلامی

عاشورا فراتر از یک حرکت دینی و اسلامی است. همانطور که خود امام حسین (ع) فرمودند بر مسیر آزادی و آزادی خواهی قابل تعریف است. اگر بخواهیم قیام امام حسین (ع) را تحلیل کنیم نقطه شروع آن با بحث سیاست و قدرت است. معاویه از دنیا رفته، یزیدی به جای او به حکومت رسیده است. یزید می خواهد همه به خصوص نخبگان، رؤس جهان اسلامی و به ویژه امام حسین (ع) با او بیعت کنند. از این رو از حاکم مدینه می خواهد از همه و به ویژه امام حسین (ع) بیعت بگیرد. قیام اباعبدالله از همین نقطه شروع می شود. ایشان از مدینه به مکه می روند و از ذلت بیعت خود را نجات می دهند. تحلیل امام حسین (ع) این است بیعت با کسی مثل یزید ذلت آور است و عزت اسلامی را از بین می برد.

۲ مفهوم بسیار مهم در قیام امام حسین (ع) می بحث عزت و ذلت است. عزت در اسلام مهم است و می خوانیم یک انسان مؤمن نمی تواند زیر بار ذلت برود چه رسد به امام حسین (ع) که امام معصوم و راهنمای جامعه است. در مکه شرایطی پیش می آید که مأموران حکومت می خواهند ایشان را به شهادت برسانند از این رو به دعوت کوفیان به سمت و کوفه حرکت می کنند.

قیام عاشورا از ابتدا تا پایان مرتبط با حکومت و حکمرانی است

از نقطه آغاز تا پایان قیام و بعد حرکت حضرت زینب (س) تماماً مرتبط با حکومت و حکمرانی است. امام حسین (ع) یک گونه حکمرانی را ترد و از یک حکمرانی دفاع می کند ایشان می خواهد بگوید حکمرانی اسلامی چگونه که یزید می گوید نیست و رابطه حکومت و مردم چگونه که یزید می گوید نباید تنظیم شود.

امام حسین می فرماید یکی مثل من با یکی مثل یزید بیعت نمی کند و حکمرانی کسی مثل یزید را قبول ندارد. به لحاظ کلی با ۲ نوع حکمرانی مواجه هستیم. یکی طاغوتی که انسان ها را از نور به سمت ظلمت می برد یکی حکمرانی توحیدی که از ظلمت و بلکه از ظلمات جهل، شرک و خودخواهی، نجات می دهد و به سمت نور، علم، تقوا و معنویت می برد.

جمله ای در زیارت اربعین می خوانیم و این نکته را خطاب به امام حسین (ع) دارد که تو قیام کردی تا بندگان را از جهالت آزاد کند. یعنی حکمرانی جاهلی و مبتنی بر عقل و عقلانیت داریم که مجموعه دستاوردها و بسامانی های مادی و معنوی در آن هست.

قیام عدالت علیه ظلم

فلسفه قیام امام حسین (ع) تجلی قیام عدالت در برابر ظلم است. قیام امانت در برابر خیانت است، امام حسین (ع) احساس می کند جامعه اسلامی از چیزی که پیامبر عزت و رحمت به خاطر آنها مبعوث شده بود دور شده است. جامعه اسلامی ارزش های دینی را فراموش کرده و برداشتی از ارزش های دینی دارد که فکر می کند با یزید هم می تواند کنار بیاید. بزرگان ما فرموده

اند حکومت مردم در حد لیاقت های خودشان است. اگر جامعه ای حکومت پادشاهی جور ظلم فرعونی طاغوتی دارد در حد لیاقت خودش است و اگر حکومت عادلانه، اسلامی، مبتنی بر عدالت و عزت و کرامت دارد متناسب با لیاقت های خودش است.

برای ایرانی ها قیام امام حسین (ع) در دوره جدید نجات بخش شد. هم امام خمینی قیام خود را با محرم شروع کرد و هم زمانی که به پیروزی رسید در مناسبت های محرم و صفر بود. انقلاب اسلامی با امام حسین (ع) و عاشورا پیوند خورده است. وقتی ملت ایران آگاه و دقیق شد و خطبای ما پیام قیام حسینی را برای مردم به درستی توضیح دادند وقتی این فرمایش امام خمینی به خوبی درک شد که خون بر شمشیر پیروز است. وقتی مردم فهمیدند زندگی با ذلت فاقد ارزش است و عزت ارزش دارد انسان جان خود را فدا کردند چرا که امام حسین (ع) جان خود را برای اسلامی فدا کرد.

حکمرانی غیر انبیا حکمرانی طاغوت است

در صورت نبود یک الگو، قرائتی از اسلام شکل می گیرد که مایه شرمساری است و ما امروز آن را در منطقه و در شکل گیری حکومت هایی می بینیم که با کمال وقاحت در جلوی دوربین ها می نشینند و با سران کودک کش رژیم صهیونیستی پیمان همکاری و روابط امضا می کنند. این همان اسلام یزیدی است که کودکان فلسطینی جلوی چشمشان به شهادت می رسند اما نه تنها صدایی در نمی آید بلکه روابط هم برقرار می کنند و چشم بر این همه جنایت می بندند.

اگر حکومت، دولت و حکمرانی دست خود را از دست انبیا الهی و ائمه جدا کند سر از طاغوت در میاورد. همانطور که به فاصله بسیار کمی از رحلت پیامبر این اتفاق افتاد. در قرآن خطاب به رسول اکرم می فرماید ای پیامبر دو مدل دشمن داری که با هر دو باید مجاهده کنی، هم با کفار دشمن بیرونی و هم با منافقین دشمنان دروغین. منافق کسی است که به ظاهر ادعای اسلام می کند و قیام امام حسین (ع) قیام علیه همین نفاق بود.